

dere, have Ret til Erstatning, naar de ere komne til Skade, og naar det ærede Medlem og alle andre Medlemmer, som have beklaget sig over, at Loven ikke var omfattende nok, bestandig mene, at vi ogsaa skulle have Landarbejdere, Søfolk, Fiskere, kort sagt, alle øvrige Arbejdere med under en lignende Lov, saa er der jo ingen Fare, saa kunne de sige: vi anerkende deres Ret til at være forsikrede, men vi bestemme Maaden, hvorpaa Midlerne tilvejebringes, saaledes som vi mene, at det er naturligt. Dermed afgøre vi ikke noget for dem, der ikke komme ind under Loven i Øjeblikket, men naar Kærligheden til at faa dem med ind er til Stede, er jeg tilfreds.

Det var glædeligt at høre, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (F. Bojsen) lagde Regeringen paa Sinde om et Aar at komme med et nyt Lovforslag. Hvis Regeringen saa ikke inden et Aar kommer med en Lov om at tage Landarbejderne og de andre, der ere uden for dette Forslag, med, antager jeg, at det ærede Medlem og Venner komme med det, og saa antager jeg, at det vil komme til at gaa saaledes, at saa vil jeg og mine Meningsfæller kunne troppe op ved Siden af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og hjælpe ham med at føre en saadan Lov igennem, intet skulde være mig kærere. Men det ærede Medlem sagde noget om, at man skulde vogte sig for Høtøtter, og det er jo ganske godt, men jeg synes nok, at det lidt for meget er at byde Høtøtter frem, naar man siger, at man ikke vil have denne Lov, fordi den kunde blive meget bedre. Naar der er Udsigt til at faa denne Lov, saa synes jeg, at det, at sige til Landarbejderne, at man kunde lave en Lov, der var meget bedre end denne, smager noget af Høtøtten. Hvis vi derimod lave en Lov for Industriens Arbejdere, ville Landarbejderne dog kunne vente, at man vil yde dem den samme Retfærdighed, men bestandig at stille en stor, smuk og god Lov i Udsigt uden at faa noget gjort færdigt, synes jeg smager for meget af Høtøtten. Jeg kan erindre flere af den Art Ting fra de senere Aar. Jeg husker saaledes, at der en Gang fra moderat Side fremkom et Lovforslag om Havelodder, og der blev talt i de højeste Toner om den Lykke og Velsignelse, der skulde spire ud over Landet gennem de mange Havelodder, men jeg har ikke set noget til dem senere. Det var maaske ogsaa et Stykke af en Høtot, og der er mange andre Love, der ere komne frem, som have haft en lignende Karakter. Jeg

tror heller ikke, at de Skatteomlægningslove, som dette Parti var saa særlig virksomt for at føre igennem, have fyldt meget i Skæppen hos Smaafolk. Jeg skal ogsaa nævne Sygekasseloven. Der have vi atter en af disse Love, som det ærede Medlem for Viborg (Sloth) maatte have været en ivrig Modstander af. Den hjælper dem, der kunne hjælpe sig selv noget ved at være Medlem af en Sygekasse, men der er Tusinder og atter Tusinder Arbejdere i vort Land, som ikke med den bedste Vilje kunne afse Kontingent som Medlemmer af en Sygekasse, men dem hjælper man ikke. Mine Partifæller i Rigsdagen ønskede den Gang, at man skulde have gaaet en anden Vej, hvorved man kom de værst stillede direkte til Hjælp, dem, der ingen Evne havde til at hjælpe sig selv, men det vilde man ikke, man sagde, at man vilde yde nogen Hjælp til Selvhjælp, det var det videste, man vilde gaa. Hvad er f. Eks. en Lov som Alderdomsforsørgelsesloven? I den siger man, at de og de Personer kunne faa en Understøttelse efter deres 60de Aar, naar de ere trængende og findes værdige, men de skulle have haft saa megen økonomisk Evne, at de have kunnet holde sig fri af det offentlige i de sidste 10 Aar, før de søge Understøttelse. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds taler saa meget om den socialpolitiske Lovgivning og ønsker, at vi skulle ind i dette Spor, kan jeg nok forstaa, at det ærede Medlem har en vis Forkærlighed for et Lovforslag, som hænger sammen med Karakteren af Alderdomsforsørgelsesloven, og det eneste praktiske Forsøg, der er gjort af de moderate her i Salen under denne Løvs Behandling, det er, at man har bragt et Stykke Alderdomsforsørgelseslov herind, som vi havde det i Fjor. Man sagde: Vi ville anvende samme Princip, som vi have nedlagt i denne Lov, lige over for alle de Arbejdere, der nu ikke komme ind under Erstatnings- eller Ansvarlighedsloven, og jeg kan saa godt forstaa, at der er megen Forkærlighed for Anvendelsen af dette Princip. Det er et saa rart faderligt Princip, et saadant Princip, hvor de, der have det nogenlunde godt, kunne sidde og dele ud lidt milde Gaver til dem, som de undede det. At man vil anvende dette Princip lige over for Folk paa et vist bestemt Tidspunkt i deres Liv, hvor de vide, at de maa opfylde visse bestemte Regler, kan forklares om end ikke fuldt ud forsvares, men hvor kan der være Tale om at anvende et saadant Princip lige over for Folk, der komme til Skade, at de i 10 Aar skulle have været